

DJ 2019/818

Wet computercriminaliteit III

Datum 21-03-2019

Datum	21-03-2019
Bronauteur	B.W. Newitt
Bronvindplaats	Sanctierecht & Onderneming 2019, afl. 1, p. 26-34
Vakgebied(en)	Materieel strafrecht / Delicten Wetboek van Strafrecht Strafprocesrecht / Voorfase
Wetgeving	art. 139g en 138c Sr; art. 54a Sr; art. 125p Sv; Art. 248a en 248e Sr; art. 326d Sr; art. 126nba, art. 126uba en art. 126zba Sv

Gerechtshof Den Haag 4 mei 2010, *NJFS* 2010/239, ECLI:NL:GHLEE:2010:BM3169; HR 31 januari 2012, *NJ* 2012/536, ECLI:NL:HR:2012:BQ9251; Gerechtshof Den Haag 25 juni 2013, *NJ* 2014, 123, ECLI:NL:GHDHA:2013:2302

Op 1 maart 2019 is de Wet Computercriminaliteit III in werking getreden. In deze bijdrage gaat auteur in op de belangrijkste wijzigingen van de materiële wet ten opzichte van huidige wetgeving, te weten: 1) de strafbaarstelling heling en verduistering van 'niet-openbare' gegevens, 2) het bevel art. 125p Sv, 3) de inzet van een lokpuber bij grooming en verleiding tot ontucht en 4) de strafbaarstelling van online handelsfraude (art. 326d Sr). Vervolgens besteedt auteur aandacht aan de belangrijkste wijziging: de nieuwe hackbevoegdheid voor opsporingsdiensten ex art. 126nba, uba en zba Sv. Auteur concludeert onder meer dat met de hackbevoegdheid een zeer ingrijpende opsporingsbevoegdheid in het leven is geroepen, waarvan de inzet zich niet beperkt tot het vlak van computercriminaliteit. Volgens auteur bezit dit opsporingsmiddel de potentie om in de toekomst uit te groeien tot de belangrijkste bijzondere opsporingsbevoegdheid voor de opsporingsdiensten, die vele andere opsporingsbevoegdheden zelfs overbodig zou kunnen maken. Enkel de tijd zal leren of de overheid met dit uiterst ingrijpende en in potentie haast alles omvattende opsporingsmiddel verantwoordelijk zal omgaan, aldus auteur.

B.W. Newitt, Sanctierecht & Onderneming 2019, afl. 1, p. 26-34